

vise Verden, at det vil forsvare sin nationale Tilværelse, maa have en Hær. Det er, gjen-nemtrængt af en saadan Følelse, at jeg gaaer til at omtale det foreliggende Forslag; men der er, som jeg sagde, Punkter, hvori jeg er abso-lut uenig med en Deel af de ærede Talere, vi hidtil have hørt. Da jeg begjærede Ordet, havde jeg kun hørt Udtalelser, der gik i en eneste Retning, med Undtagelse af dem, vi hørte af det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 5te Valgtreds (B. Christensen). Der var kun fremkommet lutter Lovtaler, deels over Com-missionens deels over Ministerens Arbejde, og den eneste Retning, hvori man gik lidt imod det første, var med Hensyn til det saa meget om-talte Classesystem, eller, som man har udtrykt sig, Flinkhedsystemet. Det er allerede saa tilstrækkeligt godtgjort, baade af Læg og Lærd, at dette beroede paa en falsk Opfattelse af, hvad der i Fremtiden burde være den rette Aand i den danske Hær, at jeg ikke behøver at opholde mig længe derved; men jeg vil dog give min Mening i saa Henseende tilkjende, og jeg skal da udtale, at, hvis man havde nedsat en Com-mission med den Opgave at bringe et Bærf tilveie, som paa den grundigste Maade kunde ødelægge den rette Aand og Selvstændigheden i den danske Hær, ved jeg ikke, hvorledes den skulde have fundet paa Noget, der grundigere kunde have gjort dette. Man kan ikke paa Excerceerskolen veie en Soldat efter Flinkheden, for at bedømme, om han er saaledes, som man ønsker ham paa Kamppladsen, og jeg tør paa-beraabe mig mange Befalingsmænds og Meniges Erfaring for, at en Deel af dem, man har trukket frem, og om hvem man har sagt: Det er af de Flinkke, vil vige tilbage, medens de, man har stukket tilside under Navn af mindre flinke, blive staaende. Det gjælder ikke om, mine Herrer, at man har en stor Begemsfær-dighed og paa en behændig Maade kan be-handle sit Vaaben i et givet Dieblis, men naar man er stillet overfor Fjenden og skal forsvare sit Fædreland, gjælder det om, at man kan bevare sin Koldblodighed og sin Fatning saale-des, at man kan følge Commandoordet og ud-føre den Gjerning, man er sat til at udføre overfor Fjenden. Det er disse Egenskaber, som i mine Tanker udmærke en Soldat paa

Kamppladsen, men jeg giver ikke meget for smukke Paradesoldater, naar jeg tænker paa, at jeg skal bruge dem paa Kamppladsen til Fæ-drelandets Forsvar. Hermed forkaster jeg ikke det Smukke i at have veløvede Soldater; det har sine gode Sider, men jeg har kun frem-hævet dette for at godtgjøre, at det saakaldte Flinkhedsystem, som Commissionen har fore-slaaet, vidner om, at en Deel af de Herrer ikke har havt et saa praktisk Blik paa Tingen som de burde have havt. — Naar jeg dernæst gaaer over til at omtale Forslaget i dets Heel-hed og navnlig dets Principer — thi det kan ikke falde mig ind her ved første Behandling at fordybe mig i dets Enkeltheder, hvortil en anden kommende Tid vil være mere skiftet — vil jeg først omtale det finantzielle Punkt; det er hovedsagelig derved, jeg har Betænkelighed. Vel har jeg hørt den høitærede Krigsminister for saa Diebliske siden sige Nei, om Forlæelse, det var nok ikke Procenterne med Hensyn til det Finantzielle, Ministeren angav, men Procenterne af Folketallet; og jeg skal altsaa ikke dvæle ved hans Udtalelser, men hen-holde mig til det ærede Medlem for Kjøben-havns 8de Valgtreds (Schønheyder), der igaar sagde os, at det kun var 22 pCt. af den samlede Statsudgift, som efter Forslagene vilde gaae med til Hær og Flaade. Han meente, at dette var en let Byrde at bære; men med al Ugtelse for det ærede Medlems Kjendstab i denne Retning, tillader jeg mig dog at have en anden Mening og at sige, at det lød lidt ironisk i mine Øren, thi hvad den finantzielle Side af Sagen angaaer, turde det vel være muligt, at det ærede Medlem ikke saaledes har veiet Skatteydernes Kraft til at bære, hvad man vil lægge paa dem, som maaskee mangan Anden i denne Sal. Jeg siger ikke dette til Forkleimelse for ham eller Noget, men det ærede Medlem hører til den Klasse af Sam-fundet, der, om de end betale Skat, dog kun betale forholdsvis meget lidt. Min Opfattelse, mine Herrer, er den, at, hvis vi gaae ind paa den her foreslaaede Udgift foruden paa den, der er absolut nødvendig, og som foreligger i Finantslo-ven, vil det efter min Overhøining blive saa tryk-kende for en meget stor Deel af det danske Folk, at det maaskee vil drive Mange fra deres